

ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTEREN

24. april 2015

Besvarelse af spørgsmål 21 ad L 164 stillet af Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget den 1. april 2015.

ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTERIET
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål:

I regeringens lovforslag fremgår det, at erhvervslivet ikke vil opleve nogen negative økonomiske konsekvenser/merudgifter. Ministeren bedes derfor svare på, om denne vurdering harmonerer med de eventuelle økonomiske konsekvenser, som krav om bestemte mærker, kan få for tilbudsgiverne? Ministeren bedes i sin vurdering medinddrage mulige økonomiske konsekvenser for erhvervslivet i forbindelse med såkaldte sortimentsudbud med op til flere tusinde varer, der hver for sig skal certificeres efter eksempelvis bestemte miljømærker. Såfremt ministeren vurderer, at mærkekrav samlet set medfører negative økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, bedes ministeren oplyse, hvad disse beløber sig til. Ministeren bedes vedlægge grundlaget for sin beregning som en del af besvarelsen.

Tlf. 33 92 33 50
Fax 33 12 37 78
CVR-nr 10 09 24 85
EAN nr. 5798000026001
evm@evm.dk
www.evm.dk

Svar:

Lovforslaget giver mulighed for, at ordregiver kan henvise til bestemte mærkningsordninger, når de stiller krav i forbindelse med indkøb af varer, tjenesteydelser eller bygge- og anlægsarbejder.

Muligheden for at stille krav om mærker har til formål at understøtte det offentliges muligheder for at fremme samfunds- og miljømæssige formål i forbindelse med offentlige indkøb. Samtidig kan mærkekrav gøre det nemmere for virksomheder at fremsende dokumentation og for de offentlige myndigheder at forholde sig til denne dokumentation.

Det er efter lovforslaget frivilligt for ordregivere, om de ønsker at stille krav om bestemte mærker i forbindelse med indkøb. Det er således ikke et krav efter lovforslaget, at virksomheder skal have et bestemt miljømærke.

Det kan ikke med sikkerhed angives, i hvilket omfang ordregivere vil anvende muligheden for at stille krav om mærker, og hvilke mærker, der i givet fald ville blive stillet krav om. Det må dog formodes, at ordregivere som regel vil anvende mærkekrav på områder, hvor virksomhederne i vidt omfang allerede gør brug af den ønskede mærkningsordning, da ordregiver har en interesse i at sikre en effektiv konkurrence om opgaverne.

Det formodes derfor også, at ordregivere vil udvise tilbageholdenhed i forhold til at kræve mærker i de såkaldte sortimentsudbud, medmindre

man har viden om, at mærkningsordninger er udbredt på det pågældende område.

Såfremt der stilles krav om et bestemt mærke, vil det som udgangspunkt alene være de virksomheder, der har eller opnår mærket, der vil kunne byde på opgaven.

Såfremt en virksomhed ønsker at byde på en udbudt opgave og ikke allerede har mærket, vil den således skulle afholde den udgift, der er knyttet til at få mærket.

Dog følger det af lovforslaget, at offentlige ordregivere, der stiller krav om mærker, skal acceptere andre tilsvarende mærker, eksempelvis fra udlandet. I tilfælde hvor en virksomhed ikke har kunnet nå at få det ønskede mærke, skal ordregiveren herudover acceptere anden passende dokumentation for, at virksomheden lever op til mærkekravene. Ordregiver kan endvidere i alle tilfælde frivilligt vælge at acceptere anden passende dokumentation.

Da muligheden for at stille krav om mærker er frivillig for de offentlige ordregivere at gøre brug af, er de eventuelle økonomiske konsekvenser, der måtte være forbundet hermed, ikke opgjort i forbindelse med lovforslaget.